

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

5 päivänä kesäkuuta 2002 *

Asiassa T-198/00,

Hershey Foods Corporation, kotipaikka Hershey, Pennsylvania (Amerikan yhdysvallat), edustajanaan barrister R. Wyand, QC, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinä A. von Mühlendahl, J. Miranda de Sousa ja A. Di Carlo,

vastaajana,

jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 29.5.2000 tekemästä päätöksestä (asia R 391/1999-3),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij,

kirjaaja: hallintovirkkamies J. Plingers,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 28.7.2000 toimitetun kanteen,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 13.11.2000 toimitetun vastineen,

ottaen huomioon 9.1.2002 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja on 24.12.1997 esittänyt yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä koskevan hakemuksen sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit)

(jäljempänä virasto) yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1) nojalla, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna.

- 2 Kuviomerkki, jonka rekisteröintiä on haettu, on seuraava:

- 3 Tavarat, joita varten rekisteröintiä on haettu, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 5 ja 30.
- 4 Hakemuksen tutkijana toiminut virkamies ilmoitti kantajalle 21.1.1999 päivätyllä kirjeellään, että haettua merkkiä ei hänen mielestään voitaisi rekisteröidä, koska se on asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla erottamiskyvytön hakemuksessa tarkoitettujen Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkaan 30 kuuluvien tavaroiden suhteen.

- 5 Tutkija on 12.5.1999 tekemällään päätöksellä osittain hylännyt hakemuksen asetuksen N:o 40/94 38 artiklan perusteella kaikkien Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkaan 30 kuuluvien tavaroiden suhteen niiden syiden perusteella, jotka hän oli esittänyt 21.1.1999 päivätyssä kirjeessään.
- 6 Kantaja on asetuksen N:o 40/94 59 artiklan nojalla tehnyt 12.7.1999 virastolle valituksen tutkijan päätöksestä, jolla kyseistä tavaramerkkiä koskeva hakemus on osittain hylätty.
- 7 Kolmas valituslautakunta on 29.5.2000 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös), joka on annettu kantajalle tiedoksi 31.5.2000, osittain pysyttänyt tutkijan hylkäyspäätöksen sillä perusteella, että kyseiseltä merkiltä puuttuu asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla erottamiskyky Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkaan 30 kuuluvien useimpien sellaisten tavaroiden suhteen, joita varten rekisteröintiä oli haettu, ja se on kumonnut tutkijan kyseisen päätöksen eräiden muiden samaan luokkaan kuuluvien tavaroiden osalta.
- 8 Valituslautakunta on todennut, että tavaramerkkihakemuksessa tarkoitettu merkki esittää alumiinipaperiin käärittyä tietynmuotoista makeista, jota hakija on kuvannut sanoilla "kiss device with plume". Valituslautakunta on päätellyt, että kuluttajat ymmärtäisivät tämän merkin niin, että se esittää kyseisentyypipisten luokkaan 30 kuuluvien makeisten tavallista ja yleistä käärettä (riidanalaisen päätöksen 19 kohta). Asia on lisäksi palautettu tutkijalle, jotta tämä päättäisi asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun erottamiskyvyn saavuttamiseen liittyvästä näytöstä tämän tavaramerkin osalta (riidanalaisen päätöksen päätösosan 2 kohta).

Asianosaisten vaatimukset

- 9 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- muuttaa riidanalaista päätöstä siten, että se kumoaa tutkijan päätöksen, jolla tavaramerkin rekisteröintihakemus hylättiin, ja määrää, että tavaramerkki on rekisteröitävä kaikkia niitä tavaroita varten, joille sitä on haettu.
- 10 Virasto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 11 Kantaja esittää kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee asetuksen N:o 40/94 73 artiklan rikkomista ja joista toinen koskee kyseisen asetuksen rikkomista siten, että tavaramerkin aikaisemmille kansallisille rekisteröinneille ei ole annettu riittävästi painoarvoa.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 40/94 73 artiklan rikkomista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 12 Kantaja korostaa, että riidanalaista päätöstä tehtäessä on rikottu asetuksen N:o 40/94 73 artiklaa, sillä päätös perustuu seuraavissa neljässä kohdassa esitettyihin syihin ja selvityksiin, joihin kantaja ei ole voinut ottaa kantaa.
- 13 Kolmas valituslautakunta on ensiksikin pitänyt tässä asiassa merkityksellisinä sanoja ”kiss device with plume”, jotka oli yhteisön tavaramerkkiä koskevassa hakemuslomakkeessa kirjoitettu sanamerkin esittämiseksi varattuun kohtaan, vaikka kantaja oli hakenut kuviomerkin rekisteröintiä. Kyseiset sanat oli kuitenkin erehdyksessä kirjoitettu kyseiseen lomakkeeseen, eivätkä ne vastanneet haetun merkin kuvausta. Ne pitäisi siis jättää huomiotta. Jos kantajaa olisi kehoitettu kommentoimaan kyseistä kohtaa, se olisi voinut selventää asiaa.
- 14 Kantaja korostaa toiseksi, että sitä ei ole kehoitettu esittämään näkemystään sanan ”kiss” määritelmistä, jotka ilmenevät englannin kielen sanakirjoista ”Webster’s Ninth New Collegiate Dictionary” ja ”The New Shorter Oxford English Dictionary”, ja erityisesti kyseisten määritelmien pätevydestä ja merkityksellisyydestä käsiteltävänä olevassa tapauksessa.
- 15 Kolmanneksi kantaja katsoo, että sillä ei liioin ole ollut mahdollisuutta lausua valituslautakunnan kannasta, jonka mukaan kyseessä oleva tavaramerkki esittää tietynmuotoista makeista, jota yleisesti kutsutaan nimellä ”kiss” (riidanalaisen päätöksen 13 kohta). Kantaja väittää, että ei ole olemassa makeistuotetta, jota yleisesti kutsuttaisiin kyseisellä nimellä.

- 16 Neljänneksi kantaja kritisoi valituslautakunnan näkemystä, jonka mukaan kohdeyleisö ymmärtäisi kyseisen graafisen merkin niin, että se esittää kyseisessä tavaramerkkihakemuksessa tarkoitettujen ja Nizzan sopimuksen luokkaan 30 kuuluvien alumiinipaperiin käärittyjen makeisten tavallista ja yleistä muotoa (riidanalaisen päätöksen 19 kohta). Siltä osin kuin kyseinen näkemys on seurausta sanan ”kiss” sanakirjoissa olevien määritelmien virheellisestä tulkinnasta, kantajalla ei ole ollut mahdollisuutta tuoda esiin omaa näkemystään. Lopuksi kantaja katsoo, että se ei ole hyväksynyt, että kyseinen tavaramerkki olisi alumiinipaperiin käärityn ”kiss”-makeisen muotoinen, ja että se ei ole saanut lausua tästäkään seikasta.
- 17 Virasto korostaa, että kolmas valituslautakunta ei ole rikkonut asetuksen N:o 40/94 73 artiklaa, koska sillä ei ole ollut minkäänlaista velvollisuutta antaa kantajalle mahdollisuutta ottaa kantaa sanojen ”kiss device with plume” merkityksellisyyteen tässä asiassa tai sanan ”kiss” sanakirjoissa olevien määritelmien pätevyYTEEN.
- 18 Virasto katsoo, että kyseessä olevalta merkiltä puuttuu erottamiskyky, sillä merkki on yksinkertaisesti piirros alumiinipaperiin käärityn makeisen tavallisesta muodosta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 19 Asetuksen N:o 40/94 73 artiklan mukaan viraston päätökset voivat perustua ainoastaan sellaisiin syihin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa.

20 Mitä ensiksikin tulee kantajan väitteeseen, jonka mukaan se ei ole saanut esittää huomautuksiaan kyseisten sanojen ”kiss device with plume” merkityksellisyydestä, jotka kantaja väittää merkinneensä erehdyksessä sanamerkin esittämiseksi varattuun kohtaan tavaramerkkihakemuslomakkeessa, on aiheellista korostaa, että valituslautakunnan päätös perustuu seikkoihin, jotka ilmenivät tavaramerkkihakemuslomakkeesta ja jotka olivat kantajan tiedossa. Valituslautakunta on hakemusta tarkastellessaan voinut ottaa huomioon kaikki hakemuslomakkeeseen sisältyvät seikat, eikä sen ole ensin tarvinnut antaa kantajalle mahdollisuutta ottaa kantaa kyseisiin seikkoihin. Valituslautakunnalla ei ollut velvollisuutta kehottaa kantajaa lausumaan ilmaisusta ”kiss device with plume”, jonka kantaja itse oli merkinnyt hakemuslomakkeeseen, etenkin kun kyseisten sanojen merkitsemistä lomakkeeseen ei voida pitää ilmeisenä hakijan erehdyksenä.

21 Edellä esitetystä seuraa, että valituslautakunta ei ole rikkonut asetuksen N:o 40/94 73 artiklaa, kun se on ottanut huomioon lomakkeeseen kirjoitetut sanat ”kiss device with plume”.

22 Toiseksi kantaja katsoo, että sitä olisi pitänyt kehottaa esittämään näkemyksensä sanan ”kiss” määritelmistä, jotka ilmenevät valituslautakunnan käyttämistä sanakirjoista, ja erityisesti kyseisten määritelmien pätevydestä ja merkityksellisyydestä käsiteltävänä olevassa asiassa.

23 Tutkija on tältä osin sekä 21.1.1999 lähettämässään kirjeessä että myös 12.5.1999 tekemässään hakemuksen hylkäyspäätöksessä katsonut, että tavaramerkiltä puuttui erottamiskyky, koska se muodostui tavallisesta ”kiss”-makeista esittävästä kuvasta. Tarkistaakseen sen, onko kyseinen päätelmä oikea, valituslautakunnan on pitänyt tutkia kyseisen sanan merkitys. Sanakirjojen avulla valituslautakunta on voinut todeta, että kyseinen sana voi tarkoittaa eräiden sellaisten tuotteiden muotoa, joita varten tavaramerkkiä on haettu. Tämän

perusteella valituslautakunta on voinut vahvistaa tutkijan päätelmän, jonka mukaan tavaramerkki esittää yhtä kyseisenlaisen tuotteen normaaleista muodoista. Tällaisessa tilanteessa tukeutuminen sanakirjoissa oleviin sanan ”kiss” määritelmiin muodostaa merkityksellisen osan valituslautakunnan päättelyä.

- 24 Sitä seikkaa, että valituslautakunta on käyttänyt sanakirjoista ilmeneviä määritelmiä selventääkseen sanan ”kiss” merkitystä, ei näissä olosuhteissa voida pitää asetuksen N:o 40/94 73 artiklassa tarkoitettuna syynä, johon kantajan olisi pitänyt voida ottaa kantaa. Sillä, että riidanalaisessa päätöksessä tukeudutaan sanakirjoissa oleviin sanan ”kiss” määritelmiin, ei siis ole rikottu kyseistä säännöstä.
- 25 Valituslautakunnilla pitää joka tapauksessa olla oikeus perustaa päätöksensä argumentteihin, joita ei ole esitetty asian ollessa tutkijan käsiteltävänä, kuitenkin sillä edellytyksellä, että asianosainen on saanut tilaisuuden esittää näkemyksensä kysymyksistä, jotka vaikuttavat kyseessä olevan oikeussäännön soveltamiseen. Tutkijan ja valituslautakuntien välistä toiminnallista jatkuvuutta koskevan periaatteen nojalla valituslautakunnat voivat tutkia hakemuksen uudelleen ilman, että niiden pitäisi rajoittaa tutkintansa tutkijan esittämiin perusteluihin (ks. vastaavasti asia T-122/99, Procter & Gamble v. SMHV (saippuan muoto), tuomio 16.2.2000, Kok. 2000, s. II-265, 27 kohta).
- 26 Kantaja on kolmanneksi ja neljänneksi vedonnut siihen, että sillä ei liioin ole ollut mahdollisuutta lausua valituslautakunnan näkemyksistä, joiden mukaan kyseinen tavaramerkki esittää yleisesti nimellä ”kiss” kutsutun makeisen muotoa ja joiden mukaan kohdeyleisö ymmärtää kyseisen merkin niin, että se kuvaa alumiinipaperiin käärittyjen makeisten tavallista ja yleistä muotoa.

27 Tältä osin on syytä todeta, että jo tutkijan 12.5.1999 tekemästä päätöksestä ilmeni, että tavaramerkki muodostuu yksinomaan tavallisesta ”kiss”-makeisen kuvasta (”the trade mark simply consists of the ordinary representation of a kiss”) ja että on yleisesti tunnettua, että ”kiss”-makeiset ovat muodoltaan pyöreitä ja paperiin tai alumiinipaperiin käärittyjä, eli edellä esitetty merkki kuvaa juuri tällaista makeista (”it is commonplace that kisses are round-shaped and wrapped in paper or foil as represented in the above mark”). Siten kantajalle selvisi tutkijan päätöksen perusteluista, miksi hakemus rekisteröimisestä yhteisön tavaramerkiksi oli hylätty, ja kantaja pystyi asianmukaisesti hakemaan muutosta tähän päätökseen valituslautakunnassa (ks. vastaavasti asia T-135/99, Taurus-Film v. SMHV (Cine Action), tuomio 31.1.2001, Kok. 2001, s. II-379, 35 kohta ja asia T-136/99, Taurus-Film v. SMHV (Cine Comedy), tuomio 31.1.2001, Kok. 2001, s. II-397, 35 kohta), kuten kolmannelle valituslautakunnalle osoitetun valituksen perustelut osoittavat. Tästä seuraa, että kantaja tuntee argumentit, joiden perusteella valituslautakunta on vahvistanut tavaramerkkihakemuksen hylkäämisen, ja kantajalla on siten ollut mahdollisuus lausua kyseisistä argumenteista.

28 Edellä esitetystä seuraa, että valituslautakunta ei ole rikkonut asetuksen N:o 40/94 73 artiklaa, kun se ei ole kehottanut kantajaa esittämään näkemystään edellä esitetyistä asioista, sillä valituslautakunta ei ole perustanut päätöstään syihin, jotka olisivat olleet tutkijan päätökseen nähden uusia ja joihin kantaja ei olisi voinut ottaa kantaa. Edellä esitetyn perusteella kantajan ensimmäinen kanneperuste pitää hylätä.

Toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 40/94 rikkomista siten, että tavaramerkin aikaisemmille kansallisille rekisteröimille ei ole annettu riittävästi painoarvoa, sekä kyseistä seikkaa koskevan perusteluvelvollisuuden noudattamisen tutkiminen viran puolesta

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

29 Kantajan mukaan valituslautakunta on riidanalaisen päätöksen 22 kohdassa rikkonut asetusta N:o 40/94, kun se ei ole riittävällä tavalla ottanut huomioon

Ranskassa, Irlannissa, Benelux-maissa, Espanjassa ja Kreikassa rekisteröityjä tavaramerkkejä, jotka ovat samanlaisia kuin se merkki, jota nyt esillä olevassa yhteisön tavaramerkkiä koskevassa hakemuksessa tarkoitetaan.

- 30 Kantaja toteaa, että asetuksen N:o 40/94 16. perustelukappaleen mukaan olisi ehkäistävä keskenään ristiriitaisten tuomioiden syntyminen riita-asioissa, joissa on samat osapuolet ja joissa perusteena ovat samat, yhteisön tavaramerkkiä ja rinnakkaisia kansallisia tavaramerkkejä koskevat kysymykset. Lisäksi kantaja väittää, että kyseisestä perustelukappaleesta väistämättä seuraa, että asetuksen N:o 40/94 säännöksiä täytyy tulkita samalla tavalla kuin jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettua ensimmäistä neuvoston direktiiviä 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1). Viraston tulisi siis ottaa huomioon jäsenvaltioiden rekisteriviranomaisten tekemät päätökset, jotka koskevat samanlaisia merkkejä, ja sivuuttaa päätökset vain silloin, kun ne ovat selvästi virheellisiä.
- 31 Virasto arvioi, että kantajan esittämä kanneperuste pohjautuu siihen, että ensiksikin on ymmärretty huonosti yhteisön tavaramerkkiä koskevan järjestelmän ja jäsenvaltioiden omien tavaramerkkijärjestelmien välinen yhteys, ja toiseksi on ymmärretty huonosti asetuksen N:o 40/94 16. perustelukappaleen sanamuoto.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 32 Asetuksen N:o 40/94 ensimmäisen perustelukappaleen mukaan yhteisön tavaramerkin tavoitteena on, että yrityksillä olisi käytössään väline, jonka avulla on mahdollista ”tunnistaa tavarat ja palvelut samalla tavalla koko yhteisössä, rajoista huolimatta”. Näin ollen jäsenvaltioissa tai jopa kolmansissa valtioissa aikaisemmin tehdyt rekisteröinnit ovat seikka, joka ei ole ratkaiseva arvioitaessa yhteisön tavaramerkkiä koskevan rekisteröintihakemuksen ehdottomia hylkäysperusteita, joista on säädetty asetuksen N:o 40/94 7 artiklassa (ks. vastaavasti edellä mainittu asia saippuan muoto, 60 ja 61 kohta). Itse asiassa tulee

huomata, että yhteisön tavaramerkin yhtenäisen luonteen takia tavaramerkkejä koskeva yhteisöjen lainsäädäntö muodostaa itsenäisen juridisen järjestelmän, joka koostuu sille ominaisesta tavoitteiden kokonaisuudesta ja jonka soveltaminen on riippumaton kansallisista järjestelmistä (asia T-32/00, Messe München v. SMHV (electronica), tuomio 5.12.2000, Kok. 2000, s. II-3829, 47 kohta). Näin ollen kysymys siitä, voidaanko merkki rekisteröidä yhteisön tavaramerkiksi, arvioidaan yksinomaan kyseisen asian kannalta merkityksellisten yhteisön säännösten perusteella. Tästä seuraa, että tavaramerkkien kansalliset rekisteröinnit eivät sido virastoa. Kyseiset kansalliset rekisteröinnit voidaan kuitenkin ottaa huomioon arvioitaessa ehdottomia hylkäysperusteita.

33 Täten se vaikutus, joka kansallisilla rekisteröinneillä saattaa olla merkin rekisteröitävyyden arvioinnissa asetuksen N:o 40/94 7 artiklassa säädettyjen syiden osalta, riippuu käsiteltävänä olevan asian olosuhteista.

34 Tässä tapauksessa kantaja on erityisesti kiinnittänyt valituslautakunnan huomiota Irlannissa tehtyyn rekisteröintiin ja korostanut sitä, että tavaramerkkien rekisteröintiä koskevat kriteerit olivat kyseisessä jäsenvaltiossa ennen direktiivin 89/104/ETY täytäntöönpanoa tiukemmat kuin ne, joita noudatetaan asetusta N:o 40/94 sovellettaessa. Kantaja ei kuitenkaan ole tukenut väitettään ilmoittamalla täsmällisesti, mitä Irlannin laissa säädetään. Lisäksi niistä tiedoista, jotka kantaja on esittänyt tavaramerkin rekisteröinnistä Irlannissa, ei liioin voi varmuudella päätellä, että merkin käyttöä ei olisi otettu huomioon, kun kansallinen rekisteriviranomainen on arvioinut merkin erottamiskykyä. Seikat, jotka kantaja on esittänyt yhteisön tavaramerkin rekisteröinnistä muissa jäsenvaltioissa, eivät myöskään ole täsmällisiä.

- 35 Näin ollen valituslautakunnan ei voida katsoa ymmärtäneen väärin niille kansallisille rekisteröinneille annettavan painoarvon, joihin kantaja on vedonnut.
- 36 Mitä sitten tulee riidanalaisen päätöksen tämän kohdan perustelua koskevaan kysymykseen, joka tuotiin esiin suullisessa käsittelyssä ja joka yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen täytyy käsiteltävänä olevassa asiassa tutkia viran puolesta, on aiheellista todeta, että valituslautakunta on riidanalaisessa päätöksessään ilmaissut ottaneensa huomioon aikaisemmat kansalliset rekisteröinnit, joihin kantaja on vedonnut (riidanalaisen päätöksen 21 ja 22 kohta). Valituslautakuntaa ei kuitenkaan voida arvostella siitä, että se on perustellut riidanalaisen päätöksen tältä osin niukasti, etenkin kun otetaan huomioon, että kantaja ei ole esittänyt kansallisista rekisteröinneistä täsmällistä selvitystä, joka olisi edellyttänyt valituslautakunnalta perusteellista tarkastelua ennen kuin tämä selvitys olisi voitu syrjäyttää. Tästä seuraa, että virasto ei ole rikkonut asetuksen N:o 40/94 73 artiklassa säädettyä perusteluvelvollisuutta.
- 37 Kantajan väitettä, jonka mukaan virasto olisi jättänyt noudattamatta asetuksen N:o 40/94 16. perustelukappaleeseen kirjatun velvoitteen ehkäistä keskenään ristiriitaisten tuomioiden syntyminen, ei voida hyväksyä. Kuten virasto on korostanut, asetuksen N:o 40/94 16. perustelukappale koskee nimittäin tarvetta välttää ristiriitaisten tuomioiden syntyminen kansallisissa tuomioistuimissa; kyseinen tavoite saavutetaan joko kansallisten oikeudenkäyntimenettelyä koskevien sääntöjen avulla tai säännöksillä, jotka ovat saaneet vaikutteita asian vireilläoloa ja asioiden samassa yhteydessä käsittelemistä koskevista säännöistä, jotka sisältyvät tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevaan vuoden 1968 Brysselin yleissopimukseen (konsolidoitu versio, EYVL 1998, C 27, s. 1). Kyseisessä perustelukappaleessa ei

sen sijaan viitata viraston tai jäsenvaltioiden kansallisten rekisteriviranomaisten tekemiin hallintopäätöksiin.

38 Se, että direktiivin 89/104/ETY ja asetuksen N:o 40/94 toisiaan vastaavia säännöksiä on periaatteessa tulkittava samalla tavalla, ei millään tavalla muuta yllä esitettyä arviota.

39 Edellä esitetystä seuraa, että kyseessä oleva kanneperuste pitää hylätä.

40 Näin ollen on todettava, että kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

41 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja virasto on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kanne hylätään.**

- 2) **Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Moura Ramos

Pirrung

Meij

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä kesäkuuta 2002.

H. Jung

R. M. Moura Ramos

kirjaaja

jaoston puheenjohtaja